

Posudek diplomové práce

JUDr. Milan Tomeš

Studentka paní Bohumila Dufková, dále jen studentka, si zvolila jako téma své diplomové práce „Amnestie prezidenta republiky a ústavní žaloba pro velezradu“. Práci jsem hodnotil po stránce materiální a formální.

Vyhodnocení formální stránky práce zahrnuje zkoumání, zda práce vyhovuje rozsahem, způsobem nakládání s citacemi, bohatostí zpracovaných pramenů a zpracováním technické stránky. Práce má 53 stran vlastního textu. Tím se řadí mezi práce, které mírně překračují dolní hranici stanovenou pro minimální rozsah textu.

Práce z hlediska počtu znaků na řádek i počtu řádek na stránce se jeví uspokojivě zvládnutou. Text je přehledně členěn. Obsahuje vlastní text, závěr, cizojazyčné resumé, seznam literatury i další předepsané náležitosti. S českým jazykem nakládá studentka střídmě.

Práce s citacemi je přijatelná. V zásadě se označují veškeré přejaté myšlenky. Studentka proto nenechává žádné pochyby o rozsahu přejatého textu. Naopak lze uvítat množství vlastních názorů opřených o náležitou argumentaci, i když nemusí názor být konformní.

Studentka pro potřeby práce zpracovala řadu zdrojů. Výčet zahrnuje 18 monografií, 3 články internetové materiály v počtu 17 odkazů. Použila i početnou řadu judikátů, jsou zařazeny i cizojazyčné zdroje. Celkově hodnotím množství použité literatury zejména s ohledem na počet monografií jako velmi uspokojivé.

Obsahové hodnocení se věnuje způsobu naplnění práce textem. Zkoumá, zda je text logický, provázaný a přínosný. Zkoumá, zda nejde o prostě převzaté nebo popisné stati, které netvoří ucelený provázaný celek.

Autorka zahajuje práci vymezením pojmu amnestie, kterou zkoumá i z hlediska forem institucionálně příbuzných, jejichž přehled podává. Část první začíná citací Pavla Hasenkopfa, tehdejšího právníka prezidentské kanceláře. Plyne z ní apel po smířlivosti. Autorka institut amnestie popsala výstižně jak obsahově tak formálně právně. Zohlednila i trestněprávní úpravu, takže popis mechanismu je úplný. Postihla i drobné finesy procesního práva včetně označení příslušného ustanovení.

Následně se obdobným způsobem věnovala pojmu milosti. Opět zahájila ústavními východisky, respektive konstatováním, že dány nejsou. I v tomto případě zohlednila úpravu v trestním řádu. Následuje rozbor forem amnestie. Prvně se věnuje agraciaci, kde zkoumá její ústavní dopady, respektive kolizi s Listinou. Zde se ale domnívám, že jde o kolizi zdánlivou.

Pokud je soudu vyhrazeno rozhodování i vině a trestu, pak aboliční rozhodnutí toto pravidlo nepopírá. Vinu a trest soud posoudil, a zásah do práv odsouzeného proto již nemůže být větší. Agraciace trest zmírňující proto ustanovení čl. 40 odst. 1 nepopírá. Autorka se však mylí v pojmu dovolání na straně 12, kdy na jeho základě NSČR sám o vině a trestu rozsudkem nerozhoduje.

Stejným způsobem autorka zpracovala v další části pojem velezrady. Zahrnula sem rozbor pojmu, institut velezrady, formální proces řízení, včetně historického exkursu. Popsala instituty, na které velezrada navazuje, tedy exempce ve formě indemnity a imunity. Rozlišila jejich povahu. Postihla jejich odraz v platném ústavním právu. Následuje pasáž o velezradě, kterou postihla v znění před a po novele. Text věnovaný formálním náležitostem řízení pak navazuje.

V další části se věnovala amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 vydané Václavem Klausem. Následující část se pak věnuje procesu ústavní žaloby pro velezradu. Práce se završuje komparací se stavem v SRN. Práci vhodně doplňují přílohy.

Z hlediska obsahového prokázala autorka zásadní schopnost shromáždit dostatečné množství pramenů, které zpracovala jednotným uceleným způsobem s centrální myšlenkou amnestie a ústavní žaloby pro velezradu. Práce má tendenci k přirozené gradaci.

Míra zastoupení jednotlivých dílčích témat je odpovídající a logika řazení je zjevná. Autorka se proto tématu věnovala s přiměřenou péčí. Jednotlivé kapitoly jsou zpracovány do odpovídajících podrobností, a jsou informačně výtěžné. Jádru práce je věnována převážná většina textu. Zásadní je rozsah použití judikatury.

Práci studentky celkově hodnotím jako vyhovující po stránce formální i materiální. Práce dokazuje, že studentka náležitě zvládla obor, znalosti dokáže použít tvořivým způsobem, je schopna za jednotným účelem vyhledat potřebné odborné materiály, se kterými je schopna náležitě odborně zacházet, takže splňuje předpoklady očekávané od studentky pátého ročníku.

Na základě shora uvedeného rozboru navrhuji hodnotit práci studentky s výhradou ústního projevu známkou výborně. U obhajoby by se měla studentka zaměřit na otázku použitelnosti ústavní žaloby z hlediska jejího schvalovacího procesu a možnosti vyslovení ztráty volitelnosti pro případ zániku mandátu uplynutím volebního období.

V Sokolově dne 22.4.2015

JUDr. Milan Tomeš

